

תיאטרון
באר-שבע

חתונת הדמים

מאת פדריקו גרסייה לורקה
תרגום רינה ליטוין
בימוי כפיר אזולאי

מאת פדריקו גרסייה לורקה

תרגום רינה ליטוין

בימוי כפיר אזולאי

תפאורה ותלבושות יהודית אהרון

תאורה עדי שמרזני

מוסיקה מקורית ועיבודים אלעד אדר

לחנים לשירים יסמין אבן

וידאו ארט מיכל חרמון

הדרכת טקסט דן ענבר

עיצוב תנועה עמית זמיר

שחקנים -

החתן - תום אבני

האם - שירי גולן

נערות - תמר גוב ארי, שרון נאה, הדס לסרי / גיל פישמן

המשרתת - אוולין הגואל

חוטבי עצים ונערים - אלירן הרוש, אליעד סודאי, דני שפירא

הכלה - אביגיל הררי

הלבנה והשכנה - מיכל וינברג

לאונרדו - תום חגי

החמות והמוות (בדמות קבצנית) - אורה מאירסון

אשת לאונרדו - זוהר מידן

אבי הכלה - יונתן צירצי

הצגה ראשונה 27.2.2016 | משך ההצגה כשעה וחצי (ללא הפסקה)

עיצוב תוכנייה סטודיו יוכי לנג

צילום תוכנייה מעיין קאופמן

תיאטרון באר-שבע

במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע, שד' יצחק רגר 41 באר-שבע

טל: 08-6266444 חפשו אותנו ב- www.b7t.co.il

בחסות:

משרד התרבות והספורט

עיריית באר-שבע

הרשות לפיתוח הנגב

המשרד לפיתוח הנגב והגליל

המשרד לפיתוח הנגב והגליל

גלגולי המחזה

הטרגדיה "חתונת הדמים" (Bodas de Sangre) עלתה לראשונה על הבמה במדריד במרץ 1933. מאז ממשיך המחזה לעלות בהצלחה על בימות שונות ברחבי העולם. בארץ הועלה המחזה לראשונה בשנת 1946 בתיאטרון הקאמרי. לאחר מכן הועלה שוב ב-1970 בקאמרי ובתיאטרון חיפה. כמו כן הופק המחזה פעמיים בתיאטרון הבימה: בשנת 1980 ובשנת 1990.

"צעקה שצריך לחנוק בין הצעיפים" | כפיר אזולאי

"יש לי בְּחִזָּה צְעָקָה שמוכנה לפרוץ בכל רגע, שאני מוכרחה לעצור אותה בכוח וְלִהְחַבֵּיא בֵּין הַצְעִיפִים".

את הדברים הללו אומרת האם במחזה "חתונת הדמים". הצעקה אותה היא צריכה בעל כורחה לחנוק, היא צעקה מפיהם של המתים שלה.

נראה שכל כך הרבה סצנות במחזה "חתונת הדמים" מקדשות את המוות ואת השכול, מנכיחות ומשמרות אותו. האם אחת הדמויות הראשיות במחזה לא מרפה מן המתים שלה, מבנה ומבעלה, קורבנות של סכסוך אדמות ונקמת דם. האובדן הגדול שחווה האם כנראה מקשה עליה גם לתת לכל צורת חיים להתקיים לידה ולכן כל כך קשה לה לשחרר לחיים עצמאיים את בנה היחידי (החתן) החי. בסצנה הראשונה של המחזה האם נחרדת רק מעצם העובדה שהוא יוצא לעבוד בכרם ועוד עם סכין המיועדת לבצירת ענבים.

אל מול האם הנאחזת במתים שלה, בעבר, מציב לורקה את לאונרדו, שבאופן פשטני ניתן לומר כי הוא אנטי תזה של האם. באופן פשטני אפשר לזהות אצלו שאיפה לחיים אחרים אולי מאושרים יותר, אך גם אצלו שאיפה זאת נדמית לעיתים יותר כמשאלת מוות שחזקה יותר מכל תשוקה אחרת שלו, ונראה כאילו הוא דוהר עם סוסו לתוך האש.

ובכל זאת לורקה נשמע קול חזק ומהדהד של קדושת החיים. בתוך קולו של המוות, הנשמע חזק וברור במחזה זה, נדמה שחבויה צעקה.

לורקה עוטף את הצעקה שלו בדואליות קסומה, לא כל כך פשוטה להבנה, אך עם זאת חדה כסכין וצלולה.

את סצנת היער (לשם בורחים לאונרדו והכלה על מנת להסתתר מפני הרודפים אחריהם) מתחילים שלושת חוטבי העצים. שלושה חוטבים העושים את עבודתם ביער ונקלעו כביכול במקרה במרדף המטורף המתרחש ביער זה. סצנה זאת היא המקום היחיד במחזה בו ניתן לורקה לדמויותיו לתת מבט מהצד על המתחולל ב"חתונת הדמים", הם מנתחים מפרספקטיבה שונה, אולי אמיצה וחתרנית את בריחתם של לאונרדו והכלה. אחד החוטבים מצדד בבורחים - "עדיף להיות מת שדמו נשפך מחי שדמו נרקב" אומר חוטב העצים ביער לחברו. גם כאן מקדש לורקה את המוות אך בעצם מדבר על החיים.

החוטבים אמנם מצדדים בבורחים, באלה ששברו את המעגל, שיצאו נגד חוקי החברה הכל כך נוקשים, נראה שהחוטבים מציעים או לפחות מקווים לאלטרנטיבה, אלטרנטיבה לחוקיות הנוקשה, לחוסר הפשרנות של העולם הדכאני האופף את עולם המחזה. אך אלטרנטיבה זאת היא לא צעקה אלא לחישה ביער, בשקט, בלילה, אולי הדברים שהם אומרים, האלטרנטיבה לה הם מייחלים, יכולה או צריכה להישמע במחשכים אחרת הם יוצאו מן המעגל, יוקעו מהחברה בה הם חיים ואף חמור מכך. "ההרהור" שלהם על מעשה הבורחים והגורל הצפוי להם, לא מוציאה את אותם שלושת חוטבים לפעולה, הם מסיימים "להרהר" ומחליטים לחזור לעבודתם, לכרות בלילה בשקט עץ, אולי כמו שאותם רודפים ביער מתכוונים לכרות את לאונרדו.

מתוך "מאה שנה להולדתו של פדריקו גרסייה לורקה" | ארז ביטון פורסם ב"אפיריון" 1998

"אולי אתם הורגים אותי, אבל לעולם לא תהרגו את מתיקות השמש השוקעת עכשיו מעל לראשיכם" אלו היו דבריו האחרונים של לורקה, אותם אמר לאנשי כיתת היורים שעמדו להרוג אותו. לורקה השתייך למה שקוראים "דור העשרים ושבע". זוהי קבוצת משוררים בספרד שיצאו במניספט שירי בשנת 1927, כחואן רמון חימנס חתן פרס נובל, רפאל אלברטי ורבים מענקי השירה האחרים. במהלך שלושים ושמונה שנות חייו הספיק לורקה להעמיד יצירה ענפה ומגובשת בעלת חותם ייחודי וכן מחזות המוצגים עד היום ברחבי העולם.

לורקה התיידד עם מוזיקאים כמנואל דה-פאייה וציירים כסלודור דאלי ויחד איתם נוצקה תפיסה אומנותית מודרנית, השואבת ייחודיות וכוח מן המקורות ומן התשתית הקונקרטי של ההווה הספרדית.

לורקה לא חשש מן המושג פולקלור, כחומר ליצירת אמת חדשה. המחוברות שלו להוויית אנדלוסיה הייתה עד בלי הפרד, הוא עצמו הודה בהשפעה שהייתה על יצירתו מתוך טלטולי נפש הנובעים משירי ערש ומקטעי ביטוי טבעיים של העם. הוא הודה בהשפעתם של שירי עם מרוקאיים. הייתה בו פראותם ומפרץ דמיונם של המאורים, נואשות גורל ונדודים כמו של הצוענים. במוטיב זה מצא מקבילות והשפעות של המוזיקה הצוענית על הפיוט היהודי המזרח אירופי. הייתה בלורקה חווית חיים וריכוזיות השמורה ליהלומים. הוא לא פחד לבטא שום רגש או יצר, כל מה שמפעיל אנשים לכדי טרגדיה ואבדן. חוש ביטוי חי וחסר מעצור של יצרים.

בבסיסה של כל יצירת אמת צריכה לבצבץ הדואנדה. זהו מושג ייחודי ללורקה, שבו ביקש לבטא את הנשמה היתרה הפועמת בכל יצירת אמת. משהו שהוא מעבר לסך-הכל, הזעקה הבלתי נשמעת, הכיסופים המרימים ראש בשעות הדמדומים, באשמורת השחר, שם מתרופפות העכבות: כשאין עוד מה להפסיד כביכול, כאשר האדם מדבר עם עצמו אמת עד הסוף. יצירה היא אמיתית, אומר לורקה, רק כאשר יש בה דואנדה.

למרות האלמנט הסוראליסטי המודגש ביצירתו של לורקה, בעיקר בספרו "רומנסרו צועני", למרות המיזוג שבין פנטזיה לריאליה, כל יצירתו ספוגה בנופיה של אנדלוסיה ובאופן המוחשי ביותר, וגם האווירה הסוראליסטית שתולה באיזורי נוף קונקרטיים. שירתו מלאה אזכורים של עצי תפוז וזית, נהרות אנדלוסיה- גואדאלקיוויר, דארו וחניל- נהרות גרנדה וסביליה, הירח הקסום בלילות גרנדה אי-שם בהרי הסיירה נוואדה, ומעל לכל- הצועני. הדמות היומיומית המציאותית כל-כך באנדלוסיה מקבלת אצל לורקה מימד מיתי ומייצגת את האווירה החופשית נטולת המעצור אך הנואשת מאוד ואשר סופה טרגי.

מתוך "המשורר גרסייה לורקה והטרגדיה שלו "חתונת הדמים" ראיון עם פדרו מסה שהתפרסם ב"קריטיקה" 9-באפריל 1933

"...לא עוד יצירה דרמטית כתובה בקצב פטיש המשקל מהתמונה הראשונה עד לאחרונה. פרוזה חופשית מוצקה יכולה להגיע למרומי ההבעה, כשהיא מרשה לעצמה שחרור שאינו בר השגה במסגרת הנוקשה של המשקל. השירה מגיעה בשעה טובה רק באותם רגעים שבהם המזג והרגשה של הנושא דורשים אותה. לא בשום רגע אחר. על פי נוסחה זו, אתה מבין, רק החל בתמונת החתונה מופיעה ב"חתונת הדמים" השירה באינטנסיביות ובהיקף המתבקשים, ואינה חדלה לשלוט בתמונת היער ובתמונה שבה מסתיימת היצירה. הרגע שהכי מספק אותי במחזה הוא זה שבו מתערבים הלבנה והמוות כיסודות וסמלים של הגורליות. הריאליזם השולט עד לרגע זה בטרגדיה נשבר ונעלם, על מנת לפנות דרך לפנטזיה השירית, שבה טבעי הוא שארגיש כמו דג במים..."

מתוך "גרסייה לורקה - חלום וברווזה".
ערכה ותרגמה מספרדית: רנה לויטין
הספרייה החדשה, הוצאת הקיבוץ המאוחד / ספרי סימן
קריאה, 2001

פרדיקו גרסייה לורקה 1898-1936 | מחזאי

פרדיקו גרסייה לורקה, המשורר והמחזאי הספרדי, נולד ב-5 ביוני 1898, בכפר האנדלוסי פואנטה-ואקרוס, לא רחוק מגרנדה, כבכור בין ארבעת ילדיהם של גרסייה רודריגו, איכר אמיד, וויסנטה לוקה, מורה לשעבר, בבית ששררה בו הערכה רבה לספרות ולמוסיקה. כשמשפחתו עברה להתגורר בגרנדה, למד בבית הספר הישועי ולאחר מכן נירשם לאוניברסיטה ללמוד משפטים. כסטודנט למשפטים, בילה את רוב זמנו בכתיבת שירים ומחזות, בציור, בנגינה בפסנתר ובגיטרה. עד מהרה יצא שימעה של גרסייה לורקה בחוגים הספרותיים, כמשורר מבטיח. בין השנים 1921 ו-1934, פרסם שבעה קבצי שירה.

ב-1927 זכה להצלחה רבה עם מחזהו מריאנה פינדה, שהועלה במדריד ובברצלונה. בד בבד עם שאר עיסוקיו היצירתיים, הציג באותה שנה תערוכה של רישומיו, בגלריה בברצלונה. ב-1929 ערך גרסייה לורקה מסע דרך צרפת, אנגליה וסקוטלנד, ומשם לניו-יורק. את רשמיו פרסם בכרך שירים סוריאליסטיים, משורר בניו יורק, ובדרמה סוריאליסטית, כעבור חמש שנים.

בספרד, אליה חזר בסתיו של 1930, שרר תוהו ובוהו פוליטי. משטרו הדיקטטורי של מיגואל פרימו דה ריוורה הגיע אל קיצו, והמלך אלפונסו ה-8 נאלץ לוותר על כיסאו. ספרד נכנסה לתקופת הרפובליקה השנייה וגרסייה לורקה נעשה, עד מהרה, מעורב בממשל החדש. פטרונו משכבר הימים, שעמד עתה בראש המיניסטרויון לתרבות ולמידע, השתוקק להביא את התיאטרון למחוזותיה הנידחים של ספרד. בהשראתו, נוסדו שתי להקות נודדות, אשר בראש אחת מהן, "לה בראקה" (הבקתה) עמד גרסייה לורקה.

ב-1932 החלה "לה בארקה" את סיוריה בכל רחבי ספרד, כשהיא מציגה מיצירותיהם של הקלאסיקונים הספרדיים ולורקה מביים אחדות מן ההצגות. במקביל, הועלו במדריד, בברצלונה, בריו דה זנירו, בבואנוס איירס ובמונטבידאו, מחזותיו של גרסייה לורקה, שביססו את מעמדו כמחזאי לצד פרסומו כמשורר. בשנים 1933-1936 הגיע גרסייה לורקה אל פסגת הקריירה התיאטרלית שלו. בתקופה זו נכתבו הדרמות הגדולות שלו, "חתונה דמים", "ירמה", "דונה רוזיטה הרווקה" ו"בית ברנדה אלבה". "חתונת דמים" זיכתה את גרסייה לוקה בפרסום בינלאומי ובפעם הראשונה גם בשכר סופרים ראוי לשמו. במרוצת שנת 1935 ובתחילת 1936, הותקפו הרפובליקנים שוב ושוב על ידי הפלנגות הימניות, ותכופו הוצאות להורג. ביוני 1936 ניסו חברים למנוע בעד גרסייה לורקה, שזה עתה סיים את כתיבת "בית ברנדה אלבה", מלעזוב את מדריד ולנסוע כמידי קיץ לגרנדה. המורדים הימניים היו חזקים יותר בדרום, וגרנדה הייתה מקום מסוכן לאדם שהיה איכשהו מזוהה עם הממשל הרפובליקני, ומי שהשתתף בהפגנה לטובת "החזית העממית" שהייתה תנועה סוציאליסטית.

ב-20 ביולי נפלה גרנדה בידי המורדים הלאומניים. ב-3 באוגוסט הוצא להורג גיסו של גרסייה לורקה, שכיהן כראש עיריית גרנדה. כשקבוצה חמושה איימה על חייו של גרסייה לורקה באחוזת הוריו, מיהר למצוא לו מפלט בבית ידיד שאחיו השתייך לפלנגה. ב-19 באוגוסט, 1936, שעה שמארחיו נעדרו מן הבית, נילקח גרסייה לורקה, על פי הוראה מגבוה, בידי קבוצת פאשיסטים מתומכי פראנקו, והומת בירייה על הגבעות כתשעה קילומטר מגרנדה. הוא ניטמן בקבר ללא ציון, כשהעולם התרבותי כולו, מתאבל על מותו.

רינה ליטוין | מתרגמת

נולדה ב-2/9/39, בהונג-קונג. ילדותה עברה עליה בסין, בסביבה רב-תרבותית ורב לשונית. ב-1949 עלתה עם משפחתה לישראל.

לאחר שירותה הצבאי למדה באוניברסיטה העברית ספרות עברית ואנגלית וסיימה את לימודיה בהצטיינות. עוד בהיותה חיילת החלה לכתוב ולתרגם במקביל, ובהיותה סטודנטית התפרסמו שיריה ותרגומיה הראשונים.

באמצע שנות ה-60 שהתה עם משפחתה בבוגוטה, קולומביה, כשלוש שנים, שם רכשה את השפה הספרדית והחלה בתרגום שירה מקומית. באותה תקופה גם החלה בתרגומיה לקלאסיקה העולמית, שעוררו תשומת לב בחידושיהם ובמורכבותם.

מ-1976 שימשה כעורכת ומתרגמת בהוצאת "ספרית פועלים". במסגרת עבודתה החלה להתמחות בשירתו ובמחזותיו של פדריקו גרסיה לורקה. לאחר מכן בהוצאת הספרים "כתר" היתה מופקדת על סידרת התרגומים בספרות יפה. ב-1987 הקימה והנחתה סדנאות לתרגום ספרות יפה במרכז התרבותי "בית-אריאלה" בתל-אביב וכן הרצתה על יוצרים גדולים בספרות העולם באוניברסיטאות, במכללות ובמרכזי תרבות בכול רחבי הארץ.

פרסמה ספרי מקור בשירה, בפרוזה ובעיקר בתחום המסה הספרותית - ותרגומי ספרות מופת, קלאסית ומודרנית, מאנגלית, מספרדית ומרוסית בכול הסוגות: שירה, פרוזה, דרמה, מסה וספרות ילדים. על תרגומיה נמנות יצירותיהם של פושקין, לורקה, פוקנר, לואיס קרול, בורחס ורבים אחרים. תרגומי הדרמה שלה הועלו בתיאטרונים הרפרטואריים. (אוסטרובסקי בתיאטרון "גשר", לורקה ב"הבימה" וב"חאן" ועוד), וכן בבתי ספר למשחק ובחוגים לתיאטרון. רבים מתרגומיה - במיוחד לשיריו של לורקה - הולחנו ומשמשים ברפרטוארים של זמרים ומקהלות.

חלק גדול ממסותיה עוסק במעשה התרגום כיצירה אמנותית, ובשליחותו של המתרגם כמתווך בין תרבויות ומשמר נכסי התרבות העולמית. בהעניקו להם חיים חדשים בשפה אחרת. כמשוררת ראתה חשיבות עליונה בשמירת האיכויות המוסיקליות של הטקסט המקורי. תוך דגש על ההקשר התרבותי של היצירה.

זכתה בפרס היצירה ע"ש ראש הממשלה (1984), פרס ברנשטיין לביקורת ספרותית (1984), פרס טשרניחובסקי לתרגומי מופת. (1989), פרס שרת התרבות לתרגום (1994), מענק ממשלת ספרד לתרגום המחזה "מעייני הכבשים" ללוֹפֶה דֶה וְגָה, (1994), פרס שר המדע והתרבות ליצירה בתחום התרגום (2000).

רְנֵה לִיטוּיִן נפטרה ב-12/3/2012.

כפיר אזולאין | במאי

בוגר תואר ראשון ושני במגמת בימוי, החוג לתיאטרון אוניברסיטת תל-אביב. במאי וכותב מוסיקה לתיאטרון. זוכה מלגת קרן שרת וזוכה פרס במאי מצטיין ע"ש יוסף מילוא על בימוי ההצגה "אלקטרה".

תיאטרון הקאמרי: "אלקטרה", "כבוד אבוד". תיאטרון בית ליסין: "מימונה". תיאטרון הבימה: "הכיתה שלנו" (פסטיבל תיאטרון קריאה פולני), "הדה גאבלר". תיאטרון באר-שבע: "סליחות", "קן הקוקייה", "נורה", "חבלי משיח". פרינג' והפקות אחרות - גודמן בית ספר למשחק בנגב: "חתונת הדמים", "צייד המכשפות", "משחזי הסכינים הסיני", "חפץ". הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין: "דפוק ת'זר", "טרוריום", "מלחמה". תיאטרון האוניברסיטה: "תמונות צייד מבוואריה תחתית", "אהבתה של פדרה". תיאטרון צוותא: "אחד משלנו" (פסטיבל עתיד התיאטרון), "היום של סבתא" (פסטיבל זעקי ארץ אהובה). תיאטרון הסמטה: "mensch meier", "מעלית שירות", "צייד עכברושים".

כתיבת מוסיקה - תיאטרון הסמטה: "אסקוריאל". תיאטרון ערבי-עברי ביפו: "נחיתת אונס". תיאטרון צוותא: "אויב בחדר" (תיאטרון קצר), "יהל". תיאטרון קריאה בית ליסין: "שיקול מוטעה".

יהודית אהרון | מעצבת תפאורה ותלבושות

ילידת ליטא. בוגרת החוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל-אביב, ביה"ס לאמנות ביולנה וביה"ס לציור של פרופסור אירנה ברילוב. זוכת פרס על שם ארנון אדר 2007 ופרס התיאטרון על עיצוב תלבושות 2014. בין עבודותיה כמעצבת תלבושות - תיאטרון באר-שבע: "רק אתמול נולדה", "למה לא באת לפני המלחמה", "נורה", "פרח השכונות". אנסמבל עיתים בשיתוף תיאטרון הקאמרי: "פריג'נט", "הרצל", "הדיבוק", "המלך הולך למות", "הטייפ האחרון של קראפ", "שלוש אחיות". תיאטרון הקאמרי: "בעל למופת", "נתן החכם", "מאה". תיאטרון החאן: "הנשים העליונות מווינדזור", "גן הדובדבנים", "אהובת הדרקון", "חוקר פרטי". תיאטרון גשר: "בין לילה ובין שחר", "וואסה". תיאטרון חיפה: "דוכסית של אמלפי". תיאטרון בית ליסין: "סיבת המוות", "טניה עולה חדשה". תיאטרון המדיטק: "מומו", "הכיתה המעופפת", "הידי בת ההרים". כמעצבת תפאורה - תיאטרון באר-שבע: "קן הקוקייה", "הכול אודות חוה", "הכל בגן", "בין חברים". תיאטרון הבימה: "הדה גבלר". תיאטרון המדיטק: "מלך היהודים". גודמן בית ספר למשחק בנגב: "לצאת מכאן", "שיינדל". כמעצבת תפאורה ותלבושות - תיאטרון באר שבע: "סליחות". תיאטרון יידישפיל: "כוכבים טועים". תיאטרון הקאמרי: "חורף מתחת לשולחן", "הפארסות של צ'כוב", "העשירייה הקאמרית", "דולי סיטי". גודמן בית ספר למשחק בנגב: "שונאים סיפור אהבה", "סוניה מושקט", "חתונת הדמים", "חשיבותה של רצינות", "המערה של סלמנקה". הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין: "אנה קרנינה", "תרז ראקן", "אחרי הגשם", "סיבוב מסוכן".

עדי שמרונן | מעצבת תאורה

בוגרת החוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל אביב והאקדמיה "Mount-view" בלונדון (התמחות בעיצוב תאורה). עיצבה תאורה להצגות, הופעות מחול ומופעי מוזיקה בארץ ובחול. בין עבודותיה - תיאטרון הקאמרי: "כבוד אבוד", "יהודים רעים". תיאטרון הבימה: "לעוף ולרקוד", "גיבורים", "הדה גבלר". תיאטרון בית ליסין: "שיינדל", "הקוסם מארץ עופ", "מימונה", "אחרון ימיה", "ילדת הפעמון", "הפרדס", "אישה, בעל, בית", "מדליה להארי", "שבטים", "ארוחת פרידה". תיאטרון באר-שבע: "משיח", "הרוח ממונטה כריסטו", "פיאף", "המשרד", "קן הקוקייה", "שחק אותה סם", "הרבה רעש על לא כלום", "למה לא באת לפני המלחמה?", "גלילאו" הגיבן מנוטרדם". תיאטרון הצפון: "עופרה - דרמה מוזיקלית". תיאטרון חיפה: "הדודה של מנש", "מחיר הכבוד" (בשיתוף עם חני ורדי). תיאטרון אורנה פורת: "ארץ קליק". מדיטק: "עץ הדומים תפוס", "סוד הגן הנעלם", "לא דובים ולא יער". תיאטרון הספריה: "תום סויר", "אריוודרצ'י רומא", "עד התביעה", "גייקל והייד", "היפה והחיה". "גוונים במחול 2011" - תוכניות ג'וד. האופרה הירושלמית: "נישואי פיגארו" (2014) "מאדאם באטרפליי" (2015). זוכת עיצוב התאורה בפסטיבל להצגות ילדים, חיפה 2011 על ההצגה "ארץ קליק". זוכת פרס עיצוב התאורה להצגה "לב" פסטיבל עכו 2011.

יסמין אבן | להנים לשירים

בוגרת "רימון". זוכת פרס אקוים בשנים 2001 ו-2004 ופרסים נוספים, ביניהם פרס הפסקול הטוב ביותר בפסטיבל HIDA בהוליווד. הלחינה מוזיקה להצגות בפסטיבל ישראל, תיאטרון הקאמרי, בית ליסין (פסטיבל פותחים במה), תמונע, הסימטה ועוד. כמו כן הלחינה לסרטים רבים, ביניהם "תעלומת אריס סאן", "המדען", "הכבשה הכחולה", "אמא שלי ואני", "מלכת ירושלים" ואחרים. עוסקת רבות גם בהלחנת שירי משוררים (הוציאה אלבום שירה מולחנת - "לחשים").

אלנוד אדר | מוזיקה מקורית ועיבודים

פסנתרן, מלחין ומפיק מוזיקלי, בוגר האקדמיה למוסיקה בירושלים, שרת בצה"ל כמעבד להקות צבאיות. ניגן הלחין והפיק מוזיקלית עשרות פרויקטים בארץ ובחול. עבד עם יהודית רביץ, דנה ברגר, ירימי קפלן, שם טוב לוי, אפרים שמיר, שלמה יידוב, יגאל בשן, גורי אלפי, שרית חדד, תזמורת הסינפונייטה באר-שבע, התזמורת הסימפונית אשדוד, תזמורת הקאמרה ירושלים, התזמורת הסימפונית חיפה, התזמורת האנדלוסית אשדוד ועוד. בין עבודותיו - הפיק לזמר דוד ד'אור את אלבומו הבינלאומי "Voice of love" שזכה למעמד של אלבום פלטינה והפיק מוזיקלית וניגן בסיבובי ההופעות שליוו את צאת האלבום ב-25 מדינות בעולם. עיבד והפיק את אלבומיו של אלון אולארצ'יק "אולארצ'יק סטייל" ו"יום אחד" אותו הם כתבו במשותף, ואת ההופעות שליוו את יציאתם. הלחין והפיק מוזיקה לעשרות תוכניות טלוויזיה. בתיאטרון - תיאטרון אורנה פורת: "צליל משותף". קאמרי: "לילה לא שקט", "אלקטרה", "על האש", "כבוד אבוד". תיאטרון באר-שבע: "שחק אותה סם", "סוביניר", "איפיגניה", "פרק ב". תיאטרון הסמטה: "שלום", "צפירה", "סוריה". תיאטרון חולון: "הרפתקה בטלוויזיה". הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין: "מלחמה". בית הספר לאמנויות הבמה: "על האש".

מיכל חרמון | וידאו ארט

יוצרת חזותית, מעצבת ואמנית וידאו ומיצב, בוגרת המכון הטכנולוגי בחולון. מופיעה לייב כגי'י בהופעות ואירועים. בין עבודותיה - יצירת וידאו ארט: וידאו ארט לשיר "עניינים שלי" במסגרת המופע המשותף של פוליקר ושלומי שבת. וידאו ארט ומיפוי הקרנה עבור סטודיו למשחק יורם לוינשטיין: "קליגולה". לייב וי ג'יי ועיצוב הקרנה: המכון הטכנולוגי בחולון, בפתיחת תערוכת 'באמצע' בנמל יפו ותערוכת הבוגרים. להקות סיסטם ג'ים ולס-אקרובטס במסגרת הופעות בתל אביב ורחבי הארץ. מסיבת לילה לבן בקמפוס של אוניברסיטת רומא במסגרת פסטיבל LPM שיתופי פעולה אמנותיים: לייטפילד' מיצב אור רב מימדי, במסגרת אירועי לילה לבן בתל אביב בשיתוף פעולה עם מעצב ואומן האור, תום לאב. 'רעש לבן' מיצב וידאו וסאונד מרחבי שהוצג במסגרת פסטיבל מנורת לילה בתל אביב, בשנת'פ עם תום לאב. 'ניקוד' יצירה אודיו ויזואלית, ביחד עם המוזיקאי דים שלייפמן, אשר ליוותה בהופעה חיה את השקת סיפורה של המשוררת שירה חרש, בגלריית עינגא בתל אביב.

דן ענבר | הדרכת טקסט

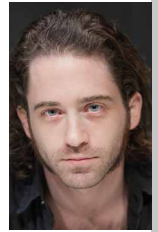

בוגר ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי 2000. למד הוראת תיאטרון ובימוי בסמינר הקיבוצים. מורה לעברית, לעבודה על טקסט ולקריאת שירה בבתי ספר למשחק ברחבי הארץ. מלמד עברית לדוברי שפות זרות באולפנים שונים. עוסק בקריינות עבור אתרי אינטרנט ובספרייה המרכזית לעיוורים.

דברת אסולין | עוזרת במאי

ילידת 1983. בוגרת מסלול בימוי והוראת תיאטרון בביה"ס לאמנויות הבמה בסמינר הקיבוצים. עוזרת במאי - סמינר הקיבוצים: "בית ברנרדה-אלבה. הבימה: "ענת דודים". תיאטרון תמונע: "עננים". תיאטרון הקאמרי: "גם הוא באצילים", "כבוד אבוד". במסגרת "אנסמבל עיתים": "המלך נוטה למות". במסגרת פסטיבל "לצאת מהקרן" במתחם התחנה בתל-אביב: "מוסקבה-פטושקי".

תום אבני | החתן

ליד 1986.
תיאטרון באר-שבע: "טירונות בלוז" (מועמד פרס התאטרון 2014, שחקן בתפקיד ראשי), "איזה יופי", "רומיאו ויוליה", "הרולד ומוד". תיאטרון בית ליסין: "ספר הגיוגל", תיאטרון הספרייה: אופרת הרוק "רנט". התיאטרון המסחרי: "המלך סיאם", "תום סויר", "אלאדין", "זורו".
טלוויזיה: "השמינייה" עונה 2 ו-3, "האלופה" עונה 2, "24/7 תום אבני", "בובות", "האי" עונה 2, "לא תדעו עוד צער" (סרטה הקצר של סיגל אבין שזכה בפרס הראשון בפרויקט 48 שעות), "אורים ותומים", "סברי מרנן" עונה 1 ו-2.
מתרגם מחזות ביניהם: "שבטים", "RED".

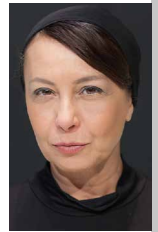
שירי גולן | האם

בוגרת ביה"ס התיכון ע"ש תלמה ילין וביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1992. זוכת מלגות קרן שרת 1990-1992. מלגה מטעם הקונסוליה הבריטית. זכתה בפרס השחקנית המבטיחה לשנת 1995 ופרס השחקנית המצטיינת לשנת 2015 מטעם תיאטרון באר-שבע.
בין תפקידיה בתיאטרון - תיאטרון הקאמרי: "אוליאנה", "עולמה של איימי", "לכל השדים והרוחות", "יום במותה של ג'ו", "המלביש", "אחורי הקלעים", "קרוב לבית", "וומן חוף ברייטון", "המלך ליר", "אוי אלוהים" ועוד. תיאטרון באר-שבע: "כולם היו בני", "אם הבית", "קייץ ועשן", "מחלת נעורים", "נוכלים ואוהבים", "המלאך הכחול", "הפסנתר של ברטה", "קן הקוקייה", "המון רעש על לא כלום", "למה לא באת לפני המלחמה", "איפיגניה", "בין חברים", "רוחות", "הרולד ומוד". תיאטרון תמונע: "מרי סטיוארט", "השחקן", "הבכחות". טלוויזיה וקולנוע: "המסע הארוך", "אבודות ומציאות", "המגפה".

תמר גוב ארי | נערה

לידת 1988.
בוגרת גודמן בית ספר למשחק בנגב.
שחקנית בתיאטרון הפרינג' באר-שבע.
תיאטרון באר-שבע: "בית ברנרדה אלבה". גודמן בית ספר למשחק בנגב: "בית ספר לנשים", "הנסיכה איבון", "משחקי הפיג'מה".
פרסים ומלגות: 2014 תחרות מונולוגים קומיים- גודמן בית ספר למשחק בנגב.

אוולין הגואל | המשרתת

בוגרת הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין. זוכת פרסי האקדמיה לקולנוע: פרס שחקנית משנה 2008 עבור "שבעה" ופרס שחקנית ראשית 2011 עבור "אחותי היפה".
בין תפקידיה בתיאטרון - תיאטרון הקאמרי: "חמוץ". תיאטרון באר-שבע: "סליחות", "פרח השכונות". פסטיבל עכו 1995: "שרשרת פנינים לבנה", "חלק אינטגרלי", "הגליל והתחתון".
טלוויזיה: "תנוחי", "שנות השמונים", "ילדי ראש הממשלה", "המשאית", "החברה הטובים", "פיק אפ", "אורים ותומים", "ילדות רעות", "עוד משפחה וחצי", "המובילים", "הנפילים", "כתב פלילי", "שוברי גלים".
קולנוע: "פרו הצעיר", "אחותי היפה", "סוף העולם שמאלה", "שבעה", "סיפור גדול", "כבוד", "לחיות מחדש", "סיפור קיץ", "אמא ו", "גט", "ילד טוב ירושלים".

אלירן הרוש | חוטב עצים, נער

יליד באר-שבע. בוגר מצטיין מחזור ה', גודמן בית ספר למשחק בנגב. בוגר טכניקה משחק מול מצלמה. זוכה מלגת הצטיינות מטעם גודמן ב"ס למשחק 2012. זוכה מלגת תחרות מונולוגים ומלגת תחרות שירה מטעם "כיוונים" 2011. אירוע "חשיפה" של שח"ם 2013.
תיאטרון באר-שבע: "טירונות בלוז", "פרח השכונות", "רומיאו ויוליה", "גרין מייל". התיאטרון הארצי לנוער: "הלב של ירושלים". הצגות במסגרת בית הספר: "ליזיסטרטה", "לצאת מכאן", "המעגל".

אביגיל הררי | הכלה

בוגרת הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין, 2014. בוגרת מגמת תיאטרון בתיכון לאמנויות על שם תלמה ילון, 2008.
פרסים ומלגות במסגרת הלימודים: זוכת מלגת קרן שרת 2013. זוכת תחרות מונולוגים ישראלים 2013. זוכת תחרות מונולוגים קלאסיים 2013-2014. זוכת תחרות מונולוגים קומיים 2013. זוכת תחרות שירי מחזות זמר 2014. זוכת תחרות שירי אהוד מנור 2014.
תיאטרון באר-שבע: "רומיאו ויוליה", "בית ברנרדה אלבה". תיאטרון הקאמרי: "יום במותה של ג'ו", "עד ראיה". סטודיו למשחק "ERNST BUSCH". ברלין: "השאובינה", "אנטיגונה". תיאטרון המדיטק: "הידי בת ההרים". במסגרת הלימודים: "אנה קרנינה", "המחברת הגדולה", "אמת אלימה".
טלוויזיה: "האי", "מתים לרגע".
קולנוע: "למראית עין", "שחייה לילית" (זוכת פרס השחקנית הטובה בתחרות ביה"ס לקולנוע "סם שפיגל" 2013), "מנפאוואר".

מיכל וינברג | הלבנה, השכנה

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1997. זוכת מלגת קרן שרת ופרס השחקנית המבטיחה לשנת 2001.
בין תפקידיה בתיאטרון - תיאטרון הספרייה: "שדים ורוחות", "המיזנטרופ", "בורגנים", "נפש יהודי". צוותא: "מנגינות מוזרות". תיאטרון תמונע: "ג'ודי יקירתי", "אייכה?". תיאטרון המדיטק: "אורה הכפולה". תיאטרון גשר: "דון ז'ואן", "אוכלים", "יום", "השטן במוסקבה", "חלום ליל קיץ", "העבד", "אופרה בגרוש", "שושה", "נישואי פיגארו", "כפר", "אדם בן כלב", "מומיק", "הברון מינכהאוזן", "וריאציות לתיאטרון ולתזמורת", "גן הדובדבנים", "הבן הבכור", "לילות לבנים", "רומן בעבודה", "הלילה ה-12", "הרי את לעצמך". תיאטרון באר-שבע: "פיאף", "הרוזן ממונטה כריסטו", "החולה המדומה", "קומפני", "למה לא באת לפני המלחמה", "נורה", "איפיגניה", "רק אתמול נולדה", "רומיאו ויוליה".
זוכת פרס התיאטרון לשחקנית המבטיחה שנת 2001.

תום חגי | לאונרדו

בוגר הסטודיו לאמנויות התיאטרון של יורם לוינשטיין. בוגר סדנת משחק בהנחיית שי זביב ואילן גנני. בוגר שיעורי משחק בהנחיית אייל כהן. מההצגות בסטודיו: "עמק המוות", "כל הזעם הזה", "יונים, חירשים", "חקירה אינטימית", "אחרי הגשם", "דלתות" (אסופת מונולוגים).
תיאטרון באר-שבע: "גלילאו", "טירונות בלוז", "איזה יופי", "חבלי משיח", "רוחות", "הצעה מגונה", "רומיאו ויוליה", "גרין מייל".
טלוויזיה: "תא גורדין", "100", "אורים ותומים", "המגיפה", "משפחה טובה".
קולנוע: "יונה".

הדס לסרי | נערה

סטודנטית שנה ג' בגודמן בית ספר למשחק בנגב. בוגרת מכינה בניסן נתיב וביורם לוינשטיין. תפקידים בגודמן בית ספר למשחק בנגב: "מתאבל ללא קץ", "דונייה רוסיטה הרוקה", "משחקי הפיג'מה", "הניצוד". רקדנית בלט קלאסי ומחול מודרני.

אורה מאירסון | החמות, המוות (בדמות הקבוצנית)

בוגרת ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי. שיחקה בתפקידים מגוונים בתיאטראות השונים. תיאטרון החאן: "תהילה", "אדולף הקטן". תיאטרון הבימה: "הילד חולם" מאת חנוך לוין ובבימויו, "מחול המוות". תיאטרון הקאמרי: "דבורה בארון" בבימוי זהרירה חריפאי. תיאטרון חיפה: "הצמא והרעב". תיאטרון תיאטר גרמניה: "הנביאה קסנדרה" על פי הספר "קסנדרה" של קריסטה וולף בעיבוד של אולה אלמגור ובבימויו של יהודה אלמגור. תיאטרון באר-שבע: "הכל אודות חוה", "רק אתמול נולדה", "בין חברים", "בית ברנרדה אלבה", "גרין מייל". תיאטרון תמונע: "הבכחות".

זוהר מידן | אשת לאונרדו

בוגרת גודמן בית הספר למשחק בנגב. תיאטרון באר-שבע: "הרולד ומוד", "בית ברנרדה אלבה". גודמן בית הספר למשחק בנגב: "טייבלע והעד שלה". Umami - Jason's creation group: במסגרת האנסמבל: "לא מכניסה את זה הביתה", "חמוצ". פסטיבל הפרינג' שטוקהולם 2015: "חמוצ". פסטיבל ישראל: "פוריה". טלוויזיה: "מוז'פ", "מתלהבת". זוכת פרס "השחקנית המבטיחה" בפסטיבל עתיד התיאטרון בצוותא, 2014. זוכת מלגת "קרן שרת". זוכת 7 תחרויות מונולוגים במסגרת לימודי המשחק, 2014.

שרון נאה | נערה

ילידת 1991. סטודנטית שנה ג' בגודמן בית ספר למשחק בנגב. זוכת מלגות: "כיוונים בחברה" - תחרות מונולוגים חברתיים, "כיוונים בשירה" - תחרות קריאת שירה, תחרות מונולוגים קומיים. תיאטרון באר שבע: "בית ברנרדה אלבה". הצגות במסגרת הלימודים: מחזמר "משחקי הפיג'מה" בתפקיד בייב, "הניצוד" בתפקיד טונקה, "מתאבל ללא קץ", "הנסיכה והגמד", "דונייה רוסיטה הרוקה". נגנית קלרינט.

אליעד סודאי | חוטב עצים, נער

יליד 1990. בוגר גודמן בית הספר למשחק בנגב. תיאטרון באר-שבע: "פרח השכונות", "הצעה מגונה". גודמן בית ספר למשחק בנגב: "הנסיכה והגמד", "תקווה טרגדיה", "משחקי הפיג'מה", "מתאבל ללא קץ", "תמונות צייד מבוואריה תחתית". קולנוע: "התחלה חדשה". פסנתרן, זמר ויוצר מוזיקה.

גיל פישמן | נערה

סטודנטית שנה ג' בגודמן בית ספר למשחק בנגב. למדה משחק, מתוכם שנתיים בתיאטרון "הבימה". בוגרת קורס דיבוב בהנחיית יפה גבאי. תיאטרון באר-שבע: "בית ברנרדה אלבה". גודמן בית ספר למשחק בנגב: "דוניה רוסיטה הרוקה", "הנסיכה והגמד". קולנוע: "שש פעמים", סרט גמר "סוד", "מאנפאואר".

דני שפירא | חוטב עצים, נער

בוגר גודמן בית ספר למשחק בנגב 2015. יוצר מוזיקה בבאר-שבע משנת 2001. תיאטרון באר-שבע: "הרולד ומוד", "רומיאו ויוליה". גודמן בית ספר למשחק בנגב: "משחקי הפיג'מה", "הנסיכה איבון", "בית ספר לנשים", "הגלגול", "אישה אחת ששרה", ערב משירי חווה אלברשטיין. תחרות הקראת שירה, גודמן בית ספר למשחק בנגב 2014.

יונתן צ'רצ'י | אבי הכלה

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1981. תיאטרון חיפה: "המלט", "תופרות", "העלמה והמוות" "סיפור פשוט". תיאטרון הקאמרי: "חפץ" "אבודים ביונקרס", "מלאכים באמריקה", "גורודיש", "מילאנו", "גיבור מעמד הפועלים", "מותו של סוכן". תיאטרון באר-שבע: "גרין מייל", "בוגד", "חבלי משיח". טלוויזיה: "מרחב ירקון", "זינזאנה", "פולישוק". קולנוע: "האסונות של נינה", "אביבה אהובתי", "אינגיל" (מועמד לאוסקר על תפקיד משני בסרט זה). פרינג': הצגת יחיד "אדון v" - מועמד לשחקן מצטיין בפסטיבל אדינבורו בסקוטלנד. הצגת יחיד "חסד עצמי" בצוותא תל-אביב. פרס שחקן מצטיין בפסטיבל עכו. מלמד משחק במסגרות שונות ובאופן פרטי שנים רבות. הקים את בית הספר למשחק אמנויות הבמה ושימש כמנהל אמנותי. שותף ויום להקמת בית ספר למשחק "קמפוס צוותא" בתל-אביב. מרצה ומנחה קבוצות בנושא הומור ושפת גוף.

האנשים שמאחורי הקלעים

הנהלה ציבורית - יושב ראש: פרופ' אייל שיינר

אברג'יל ריימונד, קרן אהן, אבי אטיאס, עו"ד דני אליגון, ד"ר אנגלרט מאיר, פני בדש, ראובן בן סימון, משה גולדפרב, דניאלה גז, אשר גרינבאום, אהוד דוידסון, פרופ' צבי הכהן, עפרה חן, אהרון ידלון, דוד יוסוב, גילה לוי, עופר ליפשיץ, עליזה מנור, פרופ' גורג' מרקוביץ, מאיר סהר, אריה קליינמן, אמיר רוזנבלט, יוסי רייך, גלית שביט, יצחק שתיל

ממונה בטיחות יעקב הכהן יינוץ משפטי רמה לשם, עו"ד, אהוד ערב, עו"ד **מבקר חיצוני** חדד את תורג'מן ושות', רו"ח **מבקר פנימי** אלברט פרץ, רו"ח **רופא התיאטרון** ד"ר מיקי (מייקל) גידון **דוברות ויחסי ציבור** איילת בראל **נציגות מכירה** אירית אדרי, חן בן יהודה, ורד דהן, מאיה חביב, סתני לוי, דנה מור **אחראית משמרת** חגית שלי **קופאיות** רותם אבוקסיס, ליטל אודיז, רון אהן, ליאנה גד, חלי סבג, סתיו קדוש, אורטל קינן, מירי שאול **רכזת בקרת מנינים** יפעת חלילי **מנהלת פרויקטים שיווקיים** מול אבר **מנהלת מחלקת טלמרקטינג** וקופה אילנית וקנין-בקר **מנהלת מכירות** אזור דרום אושרה דנן **מנהלת מכירות** חוץ רונית קריספין **רכזת מכירות** סל תרבות מאיה מימון **מנהלת המחלקה החינוכית** הילה ז'נסקר-פז **מחלקה חינוכית** כרמית דבורי, מאיה מימון, יעקב לוי, אוהד ליבוביץ' **מרכז מצינויות בתיאטרון** גפן אלחיאני **פרוייקטור תיאטרון ילדים ולנוער** ירון שיפוני **חשבות** כנרת סברי, רו"ח **הנהלת חשבונות** שרה כהן **חשבות שכר והנה"ח** אילנית דחליקה **מזכירת התיאטרון** אירית כהן ע. **מנכ"ל** דנה מימון **מזכירת המחלקה האמנותית** ליבי בן סימון **מנהלת פרסום והפקה** שני אמור, שמרית אלימלך **אחראית מלבישות** לריטה מיגרוב **מלבישות** יהודית אלקיים, עינת סמואל, שנית ביטון, אביבית עמר **איפור ועיצוב פאות ותסרוקות** מרינה נודל **מעצבת ומנהלת מחלקת תלבושות ואביזרים** גילי כוכבי **צוות טכני** יוסף ברונשטיין, יאיר דנן, אריה לוצאטו, דודו מויאל, יהודה מליטה, אלעד רחמים, ארבל פורסטר **מנהלי במה** משה הראל, אלי יוספי, אלי יורם, מוטי ברהום, חנוך אברהם **מח' סאונד ומולטימדיה** יעקב אבודרהם, אנדריי לומנובסקי, אייל פיש, ניר רובין **מנהל טכני ומנהל מח' סאונד ומולטימדיה** אופיר ספיר **תאורה** רותם אבירם, שמעון זרחי, אבי זוהר, אלירן צדיק, גבי פרידריך **מנהל ומעצב תאורה** שמואל מור **מנהלי הצגה** שלמה לסרי, איציק קריספין **מנהל הפקות ותפעול** יואב מהרבני **ועדה אמנותית** ניר ארז, איה קפלן, עידו ריקליון, רפי ניב, שמוליק יפרח **מנהל אמנותי** רפי ניב **סמנכ"ל כספים ומינהל** אורן אהרוני **מנכ"ל ומנהל אמנותי** שמוליק יפרח

שחקני התיאטרון לעונה 2016-2015 (לפי סדר הא"ב)

אביטל איצ'ו, אבני תום, איתן יעל, אפשטיין עמית, ביטרמן רון, ברובינסקי ירון, ברנד מיכל, גוב ארי תמר*, גולן שירי, גורן ליאת, גנדי שירי, גרציאני תום, דנון ענבר, הגואל אוולין, הרוש אלירן*, הררי אביגיל, וינברג מיכל, וינו-אלעד שרית, זוהר עופר, חגי תום, טובלי אורלי, ינאי מיכל, מאיר זוהר זיו, כהן אורן*, כרמי יובל, ליון תמר*, מאירסון אורה, מידן זוהר*, מנקי ניר, סברי אורי*, עדני אדוה, פוקס סיגלית, צ'רצ'י יונתן, קיגלר דוד, קנטור ארז*, קריאף אמיר, רוטשילד ניצן*, רייך ירמי, שולמן מולי, שפירא דני*, תורג'מן מעיין

* בוגרי גודמן - ביה"ס למשחק בנגב

להצגה "חתונת הדמים"

מנהל ייצור ותפעול יואב מהרבני | מנהל טכני אופיר ספיר | מנהל הצגה איציק קריספין | מנהל במה מוטי ברהום
עוזרת במאי דברת אסולין | תפעול תאורה שמואל מור, גבי פרידריך | תפעול סאונד יעקב אבודרהם, אייל פיש, ניר רובין
רקווזיטור ארבל פורסטר | מלבישה לריטה מיגרוב | תפירת תלבושות אירנה פלחוב, אילנה נסזנון, ואדים ליון
עיצוב ייצור פאות, תסרוקות ואיפור מרינה נודל | ייצור אביזרים גילי כוכבי, אורה קומומיל | בניית תפאורה סדנת תיאטרון
עריכת תוכן לתוכניה איה קפלן | עריכת תוכניה שמרית אלימלך

חברי אגודת ידידים לשנת 2016

(לפי סדר הא"ב)

מייסדים

לוצאטו את לוצאטו בע"מ
לוי אריה - הקהילה היהודית של מונטריאול -
Federation CJA
מתן שירותי בריאות בע"מ

ידידים

אביסרור גורג'ט ואלי - אביסרור משה ובניו
אביסרור גלית וג'קו - אביסרור משה ובניו
אביסרור מורן ויורם - אביסרור משה ובניו
עו"ד אבקסיס נסים ורינה
איתמר עוש ויום טוב
אלימלך כוכי ומאיר
אספסי-זיו אפרת ורוני - שבלול הפקות
בליסטרא עוש וגיל
בן אבו נועה ואדם - עידן 2000
בן דוד חביב - אפיק מדיה בע"מ
בן סימון דוד - מכתשים מפעלים כימיים בע"מ -
מנכ"ל
בן שמואל יצחק
בר שרון ועודד - גלידה באר-שבע
ד"ר ברנר הלל ודורה
גז דניאלה ויוסי
גרינבאום אירית ואשר
עו"ד זר אילי
ד"ר חבושה אורי - מכתשים מפעלים כימיים בע"מ -
רכש והתקשרויות
חמו שי וטל - חמו שי עבודות בניה בע"מ
ד"ר טהר הילה
טלפר תמרה וסבג יוסי - סט תמרה יועצים
ופרויקטים בע"מ
כחלון סימה ויעקב
כימיקונטקט בע"מ
להב חגית ואלי
ליפשיץ איריס ועופר
לוי רחל - מכתשים מפעלים כימיים בע"מ -
קשרי קהילה
מיטלר אורית ואורי
מסלם לינה וראובן
גב מינרלים בע"מ
גור אבלין וגבי - פארק הרכב גבי
סדן דגנית ויורם
סמג'ה אמיליה וציון
עופר ליאורה - אחים עופר הנדסה
ע.ע. מנור, ייזום, שיווק וניהול בע"מ
פרחי שוקולד - צמיגי ליבוביץ
ד"ר חיים ואורנה פרלוק
צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ
קבוצת י.ש אחים יעקובי YSB
עו"ד רוזנפלד עינב חוי
שדה טל
תבליני מימון

נותני חסויות ותורמים

מכתשים-אגן בע"מ
Adelis Fondation/Adelis Foundation

Written by
Federico García Lorca

Translated by

Rina Litvin

Directed by

Kfir Azulay

Set and costumes design

Jehudit Aharon

Lighting

Adi Shimrony

Original score, arrangements and orchestration

Elad Adar

Songs composition

Jasmin Even

Video

Michal Hermon

Text training

Dan Inbar

The cast

The Bridegroom -

Tom Avni

The Mother -

Shiri Golan

Young Girls -

Tamar Gov Ari

Sharon Nae

Hadas Lasri / Gil Fishman

The Servant Woman

Evelyn Hagoel

Woodcutters and Young Men

Eliran Harush

Eliad Sudai

Dani Shapira

The Bride -

Avigail Harari

The Moon and The Neighbor Woman -

Michal Weinberg

Leonardo -

Tom Hagi

The mother in-law and Death (as a Beggar Woman) -

Ora Meirson

Leonardo's Wife -

Zohar Meidan

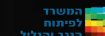
The Bride's Father -

Yonatan Cherchie

41 Rager Bvd. Beer-Sheva, Israel | Tel: 972-8-6266444 | www.b7t.co.il

The theatre is supported by:

The Ministry of Culture and Sport | Beer-Sheva Municipality | Thr Negev Development Authority | The Ministry for Development of the Negev and the Galilee

BLOOD WEDDING

Written by **Federico García Lorca**
Translated by **Rina Litvin**
Directed by **Kfir Azulay**

מחול הלבנה בסנטיאגו

מאת: פדריקו גרסייה לורקה
תרגום: רינה ליטוין

ראי, האביר הלָבָן,
ראי איבְּרִיו המְרוּדִים!

זו הלבנה המחוללת
שם, בחצרות המתים.

ראי אַיֵּה מִשְׁחִיר מִצְּלָלִים
ומְזֹאֲבִים שׁוֹטְטִים.

אמא: הלבנה מחוללת
שם, בחצרות המתים.

מי מתדַּפֵּק על חלום
הד פְּרִסוּתִיו חֲדוּדִים?

זו הלבנה! הלבנה
שם, בחצרות המתים!

מי מְעַרְפֵּל חלוני
עיניו עֲנָנִים עֲבָתִים?

זו הלבנה הלבנה!
שם, בחצרות המתים!

תני לי למוות במטוה
פָּרַח זֶהָב תִּפְלָתִי.

אמא: הלבנה מחוללת
שם, בחצרות המתים.

בתי, אִוִּיר הַשָּׁמַיִם
פָּתַע הַלְבִּין שׁוֹיֵבִתִּי!

לא האוִּיר, הלבנה היא
שם, בחצרות המתים.

מי זֶה גּוֹנֵחַ, גּוֹנֵחַ,
כְּמוֹ שׁוֹר נֹגֵה וְאַטְוִי?

אמא: הלבנה, הלבנה היא
שם, בחצרות המתים.

כו, הלבנה, הלבנה,
ראשֶׁה מְעַטֵּר מְחַטֵּים,
היא מחולה מחוללת
שם, בחצרות המתים.

